

One Oven? Two Ovens? And How Many Tons of Tinfoil?!

Part I

1. *Pesahim* 30b

Ravina asked Rav Ashi: How do we *kasher* our knives for Pesah? He responded, “For me, I craft new ones.” Ravina said, “that works for you, Master, as you are able to. What about one who cannot?”

2. Rashi, *Pesahim* 30b

“That works for you, Master” – For you are wealthy enough to do so.

1. תלמוד בבלי מסכת פסחים דף ל' עמוד ב'

אמר ליה רבינא לרב אשי: הני סכיני בפסחא היכי עבדינן להו? אמר ליה: לדידי חדתא קא עבדינן. אמר ליה: תינח מר דאפשר ליה, דלא אפשר ליה מאי?

2. רש"י שם

“למר אפשר ליה” – סהרי עשיר אתה:

I. Kitchen Kashrut 101

3. Mishnah, *Hullin* 7

[Mishnah 4] If a thigh was cooked with its sciatic nerve, if there is enough within to impart its flavor, it is forbidden. How does one measure this? We treat it like a meat imparting flavor to a turnip.

[Mishnah 5] If a sciatic nerve is cooked with other nerves: if one can identify the sciatic nerve [and it can thus be removed], we evaluate based on taste. If one cannot identify it, they are all forbidden [lest one eat the sciatic nerve]. The broth, however, is only forbidden if the taste can be discerned. Similarly, regarding a piece of meat from an animal carcass, or a piece of non-kosher fish, cooked with similar permitted pieces, if they can be identified, we evaluate based on taste. If not, they are all forbidden. The broth, however, is evaluated based on taste.

3. משנה חולין פרק ז'

[משנה ד'] ירך שנתיבשל בה גיד הנשה, אם יש בה בגותן טעם, הרי זו אסורה. כיצד משערין אותה? כבשר בלפת:

[משנה ה'] גיד הנשה שנתיבשל עם הגידים, בזמן שמפירו, בגותן טעם, ואם לאו, בלן אסורין. והרטב, בגותן טעם. וכן חתיכה של נבלה, וכן חתיכה של דג טמא, שנתיבשלו עם החתיכות, בזמן שמפירן, בגותן טעם. ואם לאו, בלן אסורות. והרטב, בגותן טעם:

4. *Hullin* 97a–b

Ravin b. R. Ada described a case in which *kilkebit* [a non-kosher fish] fell into an *ilpas* [a stewpot], and they case to ask R. Yoḥanan about its status. He said to them: let a *kefeila* [a non-Jewish cook] taste it. ...

Rava said that the Sages declared that there are times when one relies on a Jew to taste the food, and times when one relies on a *kefeila*, and times when one relies on the evaluation of sixty.

If the [non-kosher] food is mixed with food not of its type, if the resultant food is still permitted to some Jews – a Jew tastes. If it is forbidden – a *kefeila* tastes. If the food is mixed with food of its type, and one cannot discern its taste, or if it was with food not of its type and forbidden, and there is no *kefeila*, we evaluate via sixty.

5. *Shulḥan Arukh*, Y.D. 98:1

A prohibited food that was mixed in with kosher food not of the same time – such as non-kosher fat mixed with meet – one asks a non-Jew to taste it. If they say they do not taste the fat, or they say that they can taste it, yet it is putrid, the mixture is permitted. Yet this is only when the putrid taste will not end up improving the mixture's taste. And it is necessary that they do not know that they are being relied on. If, however, there is no non-Jew to taste, we evaluate based on sixty. Similarly, if the situation is foods of the same type and there is thus no way to discern the taste, we evaluate based on sixty.

[Rama] It is not our practice nowadays to rely on non-Jews, we always evaluate based on sixty.

4. תלמוד בבלי מסכת חולין דף צ"ז עמודים א' וב'

רבין בר רב אדא אמר: כילכית באילפס הוה, ואתו שיילוה לרבי יוחנן, ואמר להו: ליטעמיה קפילא ארמאה. ...

דאמר רבא: אמור רבנן: בטעמא, ואמור רבנן: בקפילא, ואמור רבנן בששים.

מין בשאינו מינו, דהיתרא – בטעמא; דאיסורא – בקפילא. ומין במינו, דליכא למיקם אטעמא, אי נמי מין בשאינו מינו דאיסורא דליכא קפילא, בששים.

5. שו"ע יו"ד הלכות תערובות סימן צ"ח סעיף א'

איסור שנתערב בהיתר מין בשאינו מינו – כגון חלב שנתערב בבשר – יטעמנו עובד כוכבים. אם אומר שאין בו טעם חלב, או שאומר שיש בו טעם אלא שהוא פגום, מותר. והוא שלא יהא סופו להשבית. וצריך שלא ידע שסומכין עליו. ואם אין שם עובד כוכבים לטועמו משערינן בס'. וכן אם הוא מין במינו כיון דליכא למיקם אטעמא משערים בס'.

הגה: ואין נוהגים עכשיו לסמוך אעובד כוכבים ומשערינן הכל בס'.

II. Applying This to Ovens

6. *Pesahim 76b*

Rav said: Fatty kosher meat that one roasted [in an oven together] with lean non-kosher meat – it is prohibited. What is the reason? They flavor one another.

Levi, however, said: Even lean kosher meat roasted [in an oven together] with fatty non-kosher meat is permitted. What is the reason? It is merely an aroma, and an aroma is insignificant. Levi acted on his view in the house of the Exilarch permitting a kid that had been cooked with something else [Rashi: a pig].

7. Rashi, *Pesahim 76b s.v. amar lekha rav*

Even though Rav is able to summon Tannaitic support for his view, the *halakhah* follows Levi.

8. Rambam, *M.T. Laws of Forbidden Foods 15:33*

One may not roast kosher meat with non-kosher meat in one oven – even though they do not touch each other. But if one did, the kosher meat is permitted. This is even when the non-kosher meat is very succulent, and the kosher meat is lean – for the aroma cannot make something forbidden. Only the flavor of a forbidden substance renders something non-kosher.

9. *Tosafot, Pesahim 76b s.v. asra Rava*

It is from here that Rabbenu Tam decides the *halakhah* in accordance with Rav. ... In our (large) ovens, however, it seems permitted to bake bread together with *pashtida*, since they are both well covered, it is as though they are two pots. And even *paldunash* which has a strong smell, Rabbi does not think it will be forbidden, since there is a lot of space in the oven which allows the *hevel* to dissipate.

6. תלמוד בבלי מסכת פסחים דף ע"ו עמוד ב'

אמר רב: בשר שחוטתה שמן, שצלאו עם בשר נבילה כחוש – אסור. מאי טעמא? מפטמי מהדדי.

ולוי אמר: אפילו בשר שחוטתה כחוש, שצלאו עם בשר נבילה שמן מותר. מאי טעמא? ריחא בעלמא הוא, וריחא לאו מילתא היא. עביד לוי עובדא בי ריש גלותא בגדי ודבר אחר [רש"י: חזיר].

7. רש"י שם. ד"ה אמר לך רב

ואע"ג דקיימי תנאי כוותיה דרב, הילכתא כוותיה ללוי.

8. מ"ת לרמב"ם הלכות מאכלות אסורות פרק מ"ו הלכה ל"ג

אין צולין בשר שחוטתה עם בשר נבילה או בהמה טמאה בתנור אחד – ואף על פי שאין נוגעין זה בזה. ואם צלאן הרי זה מותר. ואפלו היתה האסורה שמנה הרבה והמתרת רזה – שהריח אינו אסור. ואינו אסור אלא טעמו של אסור:

9. תוספות פסחים דף ע"ו עמוד ב' ד"ה אסרה רבא

מכאן פוסק רבינו תם כרב ... ובתנורים [גדולים] שלנו נראה דמותר לאפות לחם עם אותו פשטיד"א, הואיל ומכוסות היטב, הוי כעין שתי קדרות, ואפ"ל פלדונ"ש שיש לו ריח חזק, אין נראה לרבי שיהא אסור, שיש אויר מרובה בתנור וההבל מתפשט.